

Efeze 1:1

Voorgeschiedenis

[Handelingen 19:1-41](#)

Paulus ontmoet gelovigen, gedoopt in de doop van Johannes. Hij doopt hen in de naam van Yeshua en legt hen de handen op om de Heilige Geest te ontvangen. Hij leert drie maanden in Efeze. Eerst in de synagoge, later in de school (sxole = plek waar men zich kan ontspannen) van Tyrannus (waarschijnlijk een redenaar).

Nageschiedenis

[Openbaring 2:1-7](#) Brief aan de gemeente te Efeze.

Wat ik tegen u heb: de eerste liefde verlaten
Dit hebt gij:

- dat gij de leer/werken der Nicolaïeten haat
- gij het kwade niet verdraagt
- hen beproeft die zeggen apostelen te zijn

Gezondene, Apostel

Het woord 'apostel' is in het Hebreeuws "shaliach". Dat betekent "één die gezonden is". Een joodse shaliach is een persoon die gezonden is, een die gezien wordt als degene die hem gezonden heeft, als zijnde de zender zelf (Berakhot 34).

[First Fruits of Zion, meet-the-sent-ones](#)

"Apostelen" in het Jodendom

In het Jodendom is de term shaliach (gezondene/apostel) van toepassing op een wettelijke agent of vertegenwoordiger die door een hogere autoriteit op een missie wordt gestuurd om zijn of haar belangen te vertegenwoordigen. De Talmoed zegt: "De shaliach van een man is als de man zelf", wat betekent dat de shaliach van een man de autoriteit heeft als wettelijke agent om namens hem te handelen.

Het woord shaliach kan van toepassing zijn op elke agent die wordt uitgezonden om een taak uit te voeren namens de afzender. De term impliceert niet noodzakelijkerwijs een religieus ambt of missie. In het Talmoedische tijdperk impliceerde het alleen dat de persoon die de opdracht kreeg de wettelijke kwalificaties of autoriteit had om de afzender te vertegenwoordigen met zoiets als een volmacht. De "apostel" was iemand die was toevertrouwd om een missie uit te voeren, zoals het bezorgen van een bericht, het uitvoeren van financiële transacties of het uitvoeren van andere specifieke instructies in naam van een afzender.

Een man kon bijvoorbeeld een shaliach namens hem sturen om een maagd voor hem te verloven of een echtscheidingscertificaat voor hem af te leveren. De afzender van zo'n agent bekleedde de shaliach met zijn identiteit en autoriteit. De rabbijnen verwezen naar Mozes, Elia, Elisa en Ezechiël als

de shlichim (meervoudsvorm, gezondenen/apostelen) van God omdat zij handelingen verrichtten die gewoonlijk alleen door God werden verricht.

Rabbijnse rechtbanken stelden gezondenen aan om hun bevelen uit te voeren en hun beslissingen en uitspraken bekend te maken. Zij fungeerden als vertegenwoordigers van de grotere Joodse gemeenschap in het Heilige Land en de diaspora. Het Sanhedrin gaf gezondenen de opdracht om geboden uit te voeren die aan de gemeenschap waren opgelegd:

Er is niemand zo dierbaar voor de Heilige, gezegend zij Hij, als de shaliach die op een missie is gestuurd om een gebod uit te voeren, die zijn eigen leven geeft om de missie waarvoor hij is gestuurd met succes te vervullen. (Numeri Rabbah 16:1)

Het was niet ongebruikelijk dat een rabbijn of een leraar een van zijn discipelen stuurde om als zijn shaliach op een specifieke missie te fungeren. Een shaliach die door een wijze of rabbijn werd gestuurd, droeg een brief bij zich van degene die hem stuurde, waarin zijn geloofsbrieven werden geverifieerd om namens zijn meester te handelen. Het chassidische jodendom gebruikt nog steeds het shaliach-concept.

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

<https://studie.famvisser.net/doku.php?id=efeze1-1&rev=1723889554>

Last update: **2024/08/17 12:12**

